

Voor 1,8 miljard euro fraude met ons belastinggeld, maar media zwijgen erover

Geschreven Door Rico Stevens op 28 jul, 2023

OLAF, de EU-waakhond voor fraudebestrijding, heeft in 2022 voor maar liefst 1,77 miljard (!) euro aan 'onregelmatigheden' gevonden – een stijging van 7 procent tegenover het jaar daarvoor. Vreemd genoeg lijkt niemand daar echter wakker van te liggen. Integendeel zelfs: de Europese Commissaris van Begroting liet doodleuk weten best tevreden te zijn met dat cijfer, en in de Vlaamse pers wordt er om één of andere reden door niemand over bericht.

Gisteren kwam het nieuwe 'PIF-rapport' uit, de jaarlijkse analyse die anti-fraudewaakhond OLAF elk jaar publiceert over de bescherming van EU-budgetten. En geloof ons, het was geen vrolijk leesvoer.

Het **totale aantal opgespoorde en gemelde fraudegevallen** is in 2022 met maar liefst 7 procent gestegen, tot **12.455**.

Het overgrote deel daarvan, 11.316 om precies te zijn, waren voor alle duidelijkheid niet crimineel van aard. Daarbij ging het volgens het rapport slechts om 'onregelmatigheden' zoals slecht beheer, slordige administratie of onvoldoende financiële controles.

OLAF mat in dit segment een stijging van 8 procent tegenover het jaar tevoren, een absoluut record.

De overige 1.139 gevallen waren nog ernstiger. Daarbij ging het wel degelijk om verschillende soorten fraude, zoals collusie, manipulatie van procedures om subsidies te krijgen, belangenconflicten, overdreven facturen, ontduiking van douanekosten, smokkel en namaak.

Ook in deze categorie was er een stijging tegenover het voorgaande jaar, al was die in dit geval 'slechts' 2 procent.

Toegegeven, het totale gefraudeerde bedrag daalde wel, omdat er het voorgaande jaar enkele heel grote fraudezaken tussen zaten, maar het blijven natuurlijk bijzonder schrijnende cijfers. Het gaat hier om **1,77 miljard euro belastinggeld** dat, in plaats van de maatschappij ten goede te komen, blijft plakken aan de vingers van schimmige elites.

Zo erg nog niet

Verrassend genoeg kwam Johannes Hahn, de Oostenrijkse Eurocommissaris voor Administratie en Begroting, gisteren doodleuk vertellen dat het allemaal nog wel meevalt. Meer zelfs: we zijn eigenlijk heel goed bezig.

“Uit het verslag van vandaag blijkt dat de EU en haar lidstaten in 2022, tegen de achtergrond van een toenemend aantal transacties, hun inspanningen om het geld van de EU-belastingbetaler te beschermen, zijn blijven opvoeren”, aldus Hahn. “We blijven ons aanpassen aan de nieuwe uitdagingen om ons heen.”

Lees: 'Ja, het aantal fraudegevallen is gestegen, maar die stijging was lager dan de toename in het totale aantal transacties. Dus kunnen we het eigenlijk als een daling bezien'.

Daarop zeggen wij heel duidelijk: 'Nee, Johannes'.

De essentie is niet dat 'het wel meeviel in verhouding met het toegenomen aantal financiële interacties'. Het gaat erom dat er **in 2022 meer fraudegevallen** waren met belastinggeld **dan het jaar daarvoor**. Dat is per definitie een slechte zaak, met welke cijfers je het ook vergelijkt.

Tegelijk is het uiteraard geen verrassing dat de Eurocommissaris voor Administratie en Begroting, twee van de meest relevante domeinen in dit rapport, er een positieve draai aan probeert te geven. Wat kan hij anders?

Wat ons echter meer tegen de borst stuit, is het complete gebrek aan rapportering hierover in de Vlaamse pers.

Geen aandacht

Toegegeven, het rapport kwam pas gisteren uit, dus misschien zijn we iets te snel met onze vingerwijzing. Maar het feit dat er in de mainstream 'kwaliteitskranten' zoals de Standaard of de Morgen vandaag *niets* terug te vinden is over dit rapport vinden wij zorgwekkend.

Nochtans is dit het onderwerp bij uitstek waar 'de vierde macht' haar job nog eens *echt* kan doen. Geen hysterische speculatie over 'mogelijke temperatuurrecords' of 'curves tijdens de pandemie', maar rapporteren over fraude met belastinggeld die zwart op wit bewezen staat.

Maar niet dus. De stilte van de media over deze kwestie is oorverdovend. Je kunt je afvragen waarom er over zo'n belangrijke kwestie, die een directe impact heeft op de schatkist, het vertrouwen in het systeem en onze portemonnee, niet bericht wordt.

Van de 'vierde macht' mag je toch verwachten dat ze de acties van de machthebbers, en dan zeker het misbruik van publieke middelen, kritisch bekijkt en in vraag stelt.

Het complete gebrek aan substantiële berichtgeving over het PIF-rapport zou echter kunnen wijzen op een andere realiteit. Zou het kunnen dat de reguliere media, die vaak in handen zijn van grote bedrijven en machtige individuen, meer op één lijn zitten met het 'systeem' dan met het algemeen belang?

Zijn verhalen over frauduleuze activiteiten met belastinggeld minder nieuwswaardig? Of zijn zulke verhalen te ongemakkelijk voor onze machthebbers, en wordt er daarom minder aandacht aan besteed?

Het PIF-rapport en de onthullingen over fraude verdienen in ieder geval veel meer aandacht, onderzoek en publiek debat.